717/05

Den 14. februar 2005 blev i sag nr. 61.437:

xxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning for den forsikrede bil, der er totalskadet.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at skaden skyldes, at klageren har udvist grov uagtsomhed.

Det fremgår af sagens akter, at klagerens bil den 20/2 2003 blev totalskadet, da han kørte frontalt sammen med en anden bil i dennes vejbane. I skadeanmeldelsen har klageren anført, at han ikke kunne beskrive færdselsuheldet, da han ikke kunne huske noget, før Falck kom og tog ham over i ambulancen.

Af politirapporten fremgår bl.a.:

> "**Uheldsstedet** er en ca. 9 m bred asfalteret vej opdelt i 2 kørebanehalvdele v.h.a. vognbanelinier Q43 vest for uheldsstedet og Q41 på uheldsstedet. Kørebaneforløbet er lige, men faldende i østlig retning fra en bakketop ca. 300 m vest for uheldsstedet og ned i en dalsænkning ca. 500 m øst for uheldsstedet. Vejen afgrænses i begge sider ved hjælp af smalle kantlinier og dernæst en ca. 1 m bred græsrabat og endelig en ca. 1 m dyb grøft."

En analyse af blodprøven, som blev udtaget kort tid efter uheldet viser, at klageren ikke var påvirket af alkohol. Ved en undersøgelse af klagerens bil hos Statens Bilinspektion blev der ikke konstateret fejl eller mangler, der havde været medvirkende årsag til uheldet.

Af journalen fra det lokale sygehus, hvor klageren blev indbragt, fremgår bl.a.:

"**Resumé**

63-årig mand indlagt til observation for commotio samt respiratorisk status efter thoraxlæsion samt amnasi efter frontalt sammenstød med ukendt hastighed.

…

Har lidt influenza og lidt hoste, som han har haft tidligere. Det gør ondt, når han hoster svarende til sternumfrakturen, men ikke andre steder."

Det fremgår endvidere, at hans temperatur ved indlæggelsen var på 39,8.

I skrivelse af 12/2 2004 har klagerens læge anført, at resultatet af de blodprøver, klageren fik taget ved indlæggelsen, har vist, at han på ulykkestidspunktet havde influenza med feber og hoste, men ikke, at han skulle være dehydreret.

Ved skrivelse af 2/4 2004 meddelte selskabet afslag på forsikringsdækning under henvisning til, at klageren havde udvist grov uagtsomhed.

Klagerens advokat er utilfreds med selskabets afgørelse. I skrivelse af 6/6 2003 til nævnet anfører advokaten bl.a., at klageren havde amnesi omkring forløbet for ulykken, men at klageren formoder, at han havde fået et ildebefindende. Han havde dog ikke forud herfor observeret tegn på utilpashed eller svimmelhed, ligesom han heller ikke tidligere har lidt af besvimelsesanfald eller lignende. Advokaten henviser i den forbindelse til de lægelige oplysninger i sagen. Klagerens advokat fastholder, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at klageren har handlet grov uagtsomt, og at selskabet derfor er pligtig til at yde erstatning for klagerens bil, der har en værdi af 53.000 kr. Til støtte herfor gør advokaten bl.a. gældende:

"at det følger af forsikringsretlig praksis, at en eventuel udvist grov uagtsomhed skal have karakter af bevidst grov uagtsomhed - altså en adfærd, der indebærer en indlysende fare for at en skade vil indtræde,

at der ikke foreligger en sådan grad af uagtsomhed i nærværende sag, idet der ikke foreligger omstændigheder, der tilsiger, at min klient var eller burde være bekendt med, at han ikke kunne føre bil,

at min klient ikke var alkoholpåvirket, påvirket af søvnmangel eller påvirket af medicin. Han har ikke tidligere lidt under besvimelsestilfælde, men har generelt et godt helbred. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved indlæggelsen på Holstebro Sygehus ikke blev konstateret nogen årsag til min klients ildebefindende,

at min klients besvimelse/blackout/ildebefindende kom uden forudgående tegn som f.eks. utilpashed eller svimmelhed, hvorfor han ikke blev levnet nogen mulighed for at foretage sig noget for at afværge en eventuel faresituation, herunder at bringe bilen til standsning.

at der ifølge praksis stilles strenge krav til uagtsomhed for at denne kan karakteriseres som grov jfr. eksempelvis AK1728, hvor føreren, der led af epilepsi og derfor havde behov for regelmæssig og rigelig søvn, ikke desto mindre var faldet i søvn. Dette blev ikke karakteriseret som groft uagtsomt uanset, at føreren burde have vidst, at han ikke var i stand til at køre bil. Tilsvarende i AK 8474, hvor føreren ligeledes var faldet i søvn. Dette blev heller ikke karakteriseret som værende groft uagtsomt og forsikringsselskabet var også i denne situation forpligtet til at dække skaden. Se endvidere U1997.1127Ø."

Selskabet har i skrivelse af 2/7 2003 til nævnet fastholdt afslaget på forsikringsdækning. Selskabet henviser til, at det ikke er dokumenteret, at klageren havde været udsat for "besvimelse/blackout/ildebefindende". Det er derimod selskabets opfattelse, at klageren var ved bevidsthed under hele forløbet, og at uheldet alene skyldtes klagerens kørselsfejl. Til støtte herfor henviser selskabet til journaludskrifterne fra sygehuset, politirapportens beskrivelse af uheldsstedet, vidneforklaringen fra den politiinspektør, der kørte i en

civil patruljebil bagved klageren, og modparten samt et andet vidne, som også havde bekræftet, at klageren havde slingret og flere gange havde befundet sig i de modkørendes vejbane. Af skrivelsen fremgår endvidere:

" Uanset om vores kunde eventuelt også måtte have følt sig utilpas, burde han have stoppet den beskrevne kørsel og holdt ind til siden. Ved at fortsætte kørselen bragte han sig selv - og andre - i en så indlysende fare for den skete skade, at han har udvist grov uagtsomhed, jf. forsikringsaftalelovens § 18.

Vi henviser endvidere til UfR 1992.900V, og ØLD af 13.1.99 B-3400-97, der begge omhandler kørsel i modsatte vognbane. Her blev der statueret grov uagtsomhed. Vi skal specielt fremhæve byretsdommens præmisser i UfR 1992.900V, heraf fremgår blandt andet: 'en række forskelligartede færdselsfejl fører efter sædvanlig retspraksis til betinget frakendelse af førerretten. Af disse fejl er den groveste - og mest frygtede - at en trafikant under kørslen kommer over i modsat kørebanehalvdel og forårsager frontalt sammenstød med modkørende'. Dommen blev stadfæstet af Landsretten.

Advokaten henviser til ankenævnskendelser nr. 1.728 og 8.474, hvor klageren enten var faldet i søvn under kørslen eller hvor uheldet skyldes mangel på søvn, samt UfR 1997.1127Ø, som omhandler manglende søvn og beruselse. Det er vores opfattelse, at disse afgørelser ikke kan relateres til dette uheld, hvor det ikke er godtgjort, at vores kunde fx var faldet i søvn.

…

Vi fastholder på det foreliggende grundlag vores afvisning af kaskoerstatning til vores kunde i henhold til forsikringsbetingelsernes § 3, stk. 3.3, punkt a."

Den 11/5 2004 blev klageren dømt for overtrædelse af færdselsloven ved bl.a. at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, idet han på en strækning på ca. otte kilometer kørte slingrende, flere gange kørte over i de modkørendes kørebane, overskred den dobbelte spærrelinie og var årsag til, at flere modkørende måtte bremse og undvige for at undgå sammenstød, og til sidst kørte frontalt sammen med en modkørende bil. Klageren blev idømt en bøde og fik frakendt førerretten betinget. Retten bemærkede i den forbindelse, at det ikke på nogen måde var sandsynliggjort, at klagerens

uforsvarlige kørsel - der fandt sted over en længere strækning - ikke skyldtes klagerens uagtsomhed.

Af udskrift fra retsbogen fremgår bl.a.:

"Tiltalte forklarede, at han den 20. februar om morgenen var på arbejde og vejede grise i Hjerm. Han arbejdede nok fra ved 7.15-tiden og til ved 10.30-tiden med pauser ind imellem. Inden han tog derud, havde han fået et stykke franskbrød og et par kopper kaffe, men havde ikke fået andet at drikke. Han fik ikke noget at drikke, mens han vejede grisene eller i pauserne. Det var ikke fysisk hårdt arbejde. Ved 10.30 - 11-tiden kørte han derude fra. Han følte sig ikke sløj på nogen måde. Han var lidt forkølet og havde været det dagen før, men det var ikke noget, der gav særlige gener.

...

Han følte sig ikke på nogen måde dårlig, inden han kørte eller under kørslen og mindes ikke noget om, at han skulle have slingret eller kørt over i den modsatte vejbane. Havde det været tilfældet, var han standset. Undervejs overvejede han at aflægge et besøg, men besluttede at køre hjem. Han husker ikke noget overhovedet om optakten til ulykken eller selve ulykken. Det næste, han husker, er, at han sad i sin bil. Han forestiller sig som den eneste forklaring på ulykken, at han kan have lidt af væskemangel. Han fik drop i på sygehuset og blev i den forbindelse straks klar i hovedet og fik det godt nok. Indtil da havde han følt sig noget groggy og kan ikke huske alt, hvad der skete.

…

Politiinspektør N.J.L. mødte som vidne og … forklarede, at han kom kørende mellem Holstebro og Vinderup på vej mod Vinderup i en civil politibil den pågældende dag. Han kom gennem Hvam ved Galvaniseringen og kom der til at køre bag en lastbil, der ikke kørte hurtigt. På et lige stykke, overhalede han lastbilen og kom derefter til at køre bagved en rød personbil. Der var en lige strækning på 2-3 km, hvor han kørte efter bilen. De kørte ikke hurtigt, måske 60-70-80 km/t. Personbilen foran kørte meget usikkert. Den kørte flere gange tværs over vejen fra den ene side af vejen til den anden side, således at den brugte hele kørebanen, ikke blot sin kørebanehalvdel, og kørte fra rabatten i den ene side til rabatten i den anden side. Vidnet lå måske 100 m bagefter, men der var ingen biler imellem, så han kunne tydeligt se kørslen. På den

første strækning der, er der ikke fuldt optrukken streg, men det kommer der senere henne ved Handbjerg Bakke i højrekurven, lige før man begynder at køre op ad bakken, og der var bilen foran helt ovre de fuldt optrukne streger. På det tidspunkt opstod de første farlige situationer, idet to modkørende biler måtte helt ud i rabatten for at undgå sammenstød. Tidligere havde det været sådan, så når tiltaltes bil var ovre i den forkerte vejbane, var der ingen modkørende, hvorimod der havde været det, når han var i sin egen side af vejbanen. Vidnet besluttede at prøve at standse tiltalte, når man kom ned i bunden af bakken, men nåede det ikke, for halvvejs nede af bakken kørte tiltalte frontalt ind i en anden bil ovre i den anden bils kørebane. Tiltalte var helt ovre i den modsatte kørebane med alle fire hjul. Sammenstødet var så voldsomt, så bilerne nærmest blev presset op i luften, og tiltaltes bil endte derefter med, at blive drejet rundt og havne på kørebanen igen, mens den anden bil endte halvt ude i rabatten."

Klagerens advokat har i skrivelse af 18/5 2004 til nævnet anført, at dommen ikke ændrer noget, idet man i færdselsretten – i modsætning til i forsikringsretten - ikke skelner mellem simpel og grov uagtsomhed.

Selskabet har i skrivelse af 27/7 2004 - under henvisning til vidnernes forklaringer om klagerens kørsel - fastholdt, at klagerens kørsel var groft uagtsom, idet den indebar en indlysende fare for, at det ville gå galt. Af skrivelsen fremgår desuden:

"Vi har haft forelagt de lægelige oplysninger for vores lægekonsulent, der har vurderet, at der er intet der tyder på, at han ikke skulle have været i stand til at registrere kørslen over den lange strækning på 8 km, hvor han flere gange fik rettet op og kom tilbage i egen vognbane. I så fald burde der have været tale om en alvorlig sygdom eller anfald, som det efterfølgende ville kunne konstateres.

Forkølelsen kan derfor ikke antages at have haft betydning for kørslen, og selvom dette måttes lægges til grund, så har vores kunde været ved bevidsthed i et sådant omfang, at han burde have bragt bilen til standsning indenfor den tidsperiode, der er forbundet med at køre 8 km, såfremt han havde været dårlig undervejs, således at uheldet kunne have været undgået."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§3 Kaskoforsikring**

…

Stk. 3.3 Forsæt, spiritus, førerbevis m.v.

Kaskoforsikringen dækker ikke, når en skade er:

a forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, jfr. forsikringsaftalelovens § 18."

Nævnet udtaler:

Klageren havde været på arbejde og var på vej hjem herfra, da uheldet skete. Det blev efterfølgende konstateret, at han havde feber og lidt influenza og hoste. Selv om det kan lægges til grund, at uheldet skyldes klagerens fejl, og at han over en forudgående strækning har kørt slingrende, finder nævnet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed fra klagerens side.

Herefter

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren har krav på forsikringsdækning af den skete skade, og skal udbetale den erstatning, som han har krav på, med renter i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen